

Erinevalt viimastest numbritest ei keskendu aastalõpu ajakiri sedapuhku mingile ühele teemale. Pigem pakub ta omalaadset kokkuvõtet aasta jooksul Tunast läbi vilksanud teemadest ja ajastutest. Käesolev number on mõneti hüppeline, kuid seda on ju ka kogu eesti ajalugu. Üks piirjooni on Liivisõja-eelne ja -aegne Tallinn oma suhetes orduga. Samas kõrval, ehkki otsesest Eesti ajaloost väljaspool, seisab meilegi Euroopa konteksti kaudu oluline keiser Karl V, kelle sünnist möödus sel aastal viissada aastat. Lõppevat raamatuaastat aitab meenutada käsitlus Rotterdami Erasmuse teoste levikust Sopronis ja Tallinnas.

Et Eestis on viljeldud ning viljeldakse ka praegu egiptoloogiat, tõendab "Sissejuhatus egiptoloogia vanemasse bibliograafiasse". Kui libiseda üle eesti soost kommunistide võltsmoraalist Nõukogude Venemaal ning Kultuurkapitali sünnist Eesti Vabariigi I perioodil, siis libiseb tahes-tahtmata pearõhk taas Nõukogude okupatsiooni reaaliatele. Otseselt on juttu sellest, mida suutsid okupatsioonivõimud juba oma esimesel võimuaastal arhiivinduses korda saata.

Ei saa Tuna läbi luurejututa, ja maailmaareenile viib lugeja Tuna ringvaateosa, kus käsitletakse kommunismi kuritegudele hinnangut andnud rahvusvahelist kongressi Vilniuses, mida kaudselt täiendab kirjutus Imre Nagy'ist 1956. aasta Ungari ülestõusu taustal.

Mööduval aastal saavutas Tuna regulaarsuse ning kinnistus loodetavasti lõplikult ajakirjandusmaastikule.

Ott Raun

ALUSTUSEKS

